

[Wihjelm]

som så sent som i går har ødelagt muligheden for endda at lave en dårlig løsning.

Vi skal ikke beklage, at den løsning er faldet på gulvet. Det, vi kender til den, er noget med lejestigninger derude på 40 pct., og det er noget med, at man har satset på at lave en generel ordning, som skulle kunne træde i kraft med rentesikring, når der var så store byggefejl og byggesjusk og renoveringsomkostninger, at det umuligt kunne dækkes af huslejerne. Vi finder, at der er behov for en sådan generel ordning. Det har vi sagt før. Det har vi givet tilsagn om at være med til før, men vi finder ikke nødvendigvis, at tagsagen i Albertslund behøver at afvente en generel ordning.

Det dagsordensforslag, som hr. Kaj Hansen på DKPs, SFs og VS' vegne har stillet, er, hvor meget de enkelte socialdemokratiske medlemmer ellers har lyst til at bestride det, så at sige ordret hentet fra det løfte, daværende boligminister Helge Nielsen gav her i tinget for et års tid siden. Det er ordret hans formulering, der er anvendt, om, at lejerne intet ansvar har for det, der er i vejen med de tage derude, og at man måtte finde en løsning, som ikke gav lejerne økonomiske problemer. Det er denne formulering, der er anvendt i dagsordenen. Det er ikke én, vi har fundet på. Det er én, som den socialdemokratiske regerings tidligere boligminister, hr. Helge Nielsen, fandt på.

Det var det løfte, der blev givet. Det var selvfølgelig regeringens løfte. Det var ikke det, man opnåede med den skitse, man nu har drøftet frem og tilbage, og som man havde lovet beboerne derude at fremsætte som lovforslag i begyndelsen af februar, hvad man heller ikke fik gjort. Det var noget ganske andet og mere begrænset.

Jeg mener, at situationen nu er til, at man prøver ad anden vej at finde en løsning på den tagsag, som selvfølgelig ikke kan vente til på den anden side af den 1. januar 1980. Vi har ikke noget som helst imod at medvirke til at finde en sådan løsning og vil egentlig gerne – og tror, at det er det mest fremkommelige – anbefale, at man separat løser problemet med de 2.100 tage derude, selv om der også er behov for en mere generel finansierungsordning for renoveringsudgifter, der er fremkaldt af den slags ting.

Vi synes i og for sig også, at det kunne være et spændende element i forsøget på at

finde den løsning, at man tog udgangspunkt i det, som var fremme, da man i sin tid visiterede tagmulighederne. Der var der jo projekter fremme, hvor man sagde: o.k., vi skal bygge de her tage om i et byggeri, der kun er 12 år gammelt; hvorfor så ikke lave alle tiders storskalaforsøg med energiforsyning, hvor der jo blandt tilbuddene ligger sådanne ideer, og hvor man muligvis kunne gøre denne løsning netop separat ved at få den ind under en ordning, der samtidig var et stort alternativt energiforsøg? Det er ikke spor urealistisk. Der ligger fra store entreprenørfirmaer gennemregnede eksempler, som opererer med den slags ting, efter min mening noget begrænset, fordi de kun vedrører brugsvandet, men man kunne da også få kigget på, om det kunne gøres mere generelt, at man altså fandt en separat løsning på dette højt akutte problem og så måske tøvede en lille smule med den generelle finansierungsordning for tilsvarende renoveringsproblemer.

Vi finder, at det er absurd at høre den socialdemokratiske regering og det socialdemokratiske parti, eller folketingsgruppen i hvert fald, sige, at dette er boligforligsstof. Det har ikke et klap med boligforligsstof at gøre, men regeringen har selv gjort det til boligforligsstof ved at insistere på, at pengene skulle hentes ud fra de midler, der var afsat til rentesikringen. Det er jo kun derved, det bliver smuglet ind som en slags boligforligsstof, som andre partier kan have en slags vetoret over for. Nu er det af bordet, lykkeligvis, og så lad os snakke om nogle andre løsninger, som ikke er boligforligsstof, men som muligvis, at det flertal, der burde være herinde for at finde pengene til at løse dette separate problem, findes på en måde, som ikke gør det til boligforligsstof.

Jeg synes, det bliver særlig absurd at høre regeringen så sent som i dag insistere på, at en sådan enkel og ligefrem og aktuel og nødvendig og akut ting som den tagløsning er boligforligsstof, og så lige netop på den samme dag opleve dens forligspartier trække denne socialdemokratiske regering rundt ved næsen. Huslejeforhøjelserne fik man hurtigt gennemført, men hvad vi ellers har set af forligsstof, hvad vi ellers har set i boligforliget i 1974 af løfter om, at nu skulle der være rentefradragsaftrapning og nu skulle man have ligestilling mellem ejere og lejere, de